

har formeent at maatte fastholde sin tidligere nærmere Udvikling af den Stilling, hvori Thinget staaer til Sagen, og hvorved dennes Afgjørelse til enhver Tid vilde vedblive at være betinget.

Dette Mindretal har været aldeles enigt med Fleertallet i, at, endssøndt, ikke væsentlige Forandringer i Danmarks Riges Grundlov, af 5te Juni 1849, ere aldeles nødvendige, for i legislativ Henseende mere fuldstændigt at gennemføre en saadan Forening af Monarchiets forskjellige Dele, som i Henhold til allerhøieste Kundgjørelse af 28de Januar 1852 allerede er indtraadt i administrativ Retning, samme Forandringer dog hverken turde bestaae i eller gives Udseendet af en Ophævelse af Grundloven af 5te Juni 1849.

Det er i en kongelig Raadsgave, der har fundet sin Udtale, og er sikret igennem den af selve Monarchen beedigede Grundlov af 5te Juni 1849, at det danske Folks constitutionelle Frihed har og vil vedblive at have sin historisk-rettlige Begrundelse. Men, hvorvel dette Udgangspunkt, som historisk Kjendsgjerning, ikke engang vilde kunne udslættes, saa turde det dog ikke være uden Fare for det danske Folks constitutionelle Frihed, om den synlige Forbindelse med samme Retsgrundlag bliver ad retlig Vej ganske tilintetgjort.

Det „Udkast til Kongeriget Danmarks Grundlov for dets særegne Anliggender“, hvilket Regjeringen har forelagt, indeholder i dets 3die og sidste midlertidige Paragraph, der er hele Udkastets Slutningsparagraph, en Udtalelse om, at Danmarks Riges Grundlov af 5te Juni 1849 skulde være ophævet fra det Tidspunkt, da Kongen fik givet en Forfatningslov for det danske Monarchiets Fællesanliggender. Ved Siden heraf vilde det nævnte Udkast alene sikre det danske Folk Ret til, gennem sine Udvalgte paa Rigsdagen, at være deelagtigt i Lovgivningsmagten i Alt, hvad der maatte komme til at henregnes til Kongerigets særlige Anliggender, saavel som ogsaa i nogle andre Henseender, forsaavidt de derom gjældende Bestemmelser ere overførte til Udkastet.

Men det danske Folks constitutionelle Retsigheder, ifølge Grundloven af 5te Juni 1849,

omfatte, foruden de antydede Punkter, endnu, hvorvel ligeledes blot for Kongerigets eget Vedkommende, Ret til at være repræsenteret ved mange andre almindelige og fælles Regjerings- og Lovgivnings-Anliggender, hvilke det fremlagte Udkast efter sin Beskaffenhed ikke kunde komme til at berøre. Nu vilde det vel blive en Selvfølge, at den Virksomhed, som Kongerigets Repræsentanter paa Rigsdagen nu udøve med Hensyn til mange af de sidstantydede Anliggender, ganske maatte bortfalde, saasnart en Fællesforfatning for hele Monarchiet var kommen istand; men dette Thing vilde desuagtet umuligen kunne ansee sig bemyndiget til at opgive selve Folkets ved Grundloven hjemlede Ret til at være repræsenteret ved samme mere almindelige og fælles Anliggenders Afgjørelse. Hvad dette Thing for sit eget Vedkommende maatte være, ikke blot berettiget, men endog forpligtet til at opgive, er dets — Thingets egen — Ret til, som saadant og for Kongerigets Vedkommende, at repræsentere Folket ogsaa i de for hele Monarchiet fælles Anliggender; men dette er en heelt forskjellig Sag fra selve Folkets egen Ret ifølge Grundloven til at være repræsenteret i de samme Anliggender. Denne Ret, som Kongerigets Befolkning for eget Vedkommende har, til ligesaafaldt, om og paa anden Maade, at være repræsenteret ved alle Monarchiets fælles Anliggender, som ved de for Kongeriget særlige, kunde Thinget hverken ansee sig berettiget eller bemyndiget til at opgive.

Ifke alene denne det danske Folks ubestridelige Ret, for eget Vedkommende, men ogsaa det Retsgrundlag, hvorpaa samme Ret hviler, vilde imidlertid være aldeles bortgivet, hvis Thinget ubetinget gik ind paa Regjeringens Forslag i nærværende Sag. Thi, naar, saaledes som det fremlagte Udkasts midlertidige § 3 udtrykker sig, Danmarks Riges Grundlov af 5te Juni 1849 blev ophævet, uden at andet Mere af Samme behøvedes, end netop Repræsentationen i Kongerigets særlige Anliggender, saa vilde Retten til at være repræsenteret kunne gaae tabt i alle Fællesanliggender. Retsgrunden til Kraver paa at beholde Andeel i en saadan fælles Repræsentation er, for Kongerigets Vedkommende, netop Grundloven